

Ewangelia Jana

Rozdział 19

1. Wtenczas tedy Piłat wziął Jezusa i ubiczował. 2. A żołnierze, upłótszy koronę z ciernia, włożyli na głowę jego i szatą szarłatową odziali go. 3. I przychodzili do niego a mówili: Witaj, królu Żydowski! i dawali mu policzki. 4. Wyszedł tedy zasię Piłat przed ratusz i rzekł im: Oto go wam wiodę przed ratusz, abyście poznali, że w nim żadnej winy nie znajduję. 5. Wyszedł tedy Jezus, niosąc cierniową koronę i szatę szarłatową. I rzekł im: Oto człowiek. 6. Gdy go tedy ujrzeli nawyższy kapłani i służebnicy, zawołali, mówiąc: Ukrzyżuj, ukrzyżuj go! Rzekł im Piłat: Weźmicie go wy a ukrzyżujcie: bo ja w nim winy nie znajduję. 7. Odpowiedzieli mu Żydowie: My zakon mamy, a wedle zakonu ma umrzeć, że się synem Bożym czynił. 8. Gdy tedy Piłat usłyszał tę mowę, bardziej się ulękł. 9. I wszedł zasię do ratusza, i rzekł do Jezusa: Skądeś ty jest? Lecz mu Jezus nie dał odpowiedzi. 10. Rzekł mu tedy Piłat: Nie mówisz ze mną? Nie wiesz, iż mam moc ukrzyżować cię i mam moc puścić cię? 11. Odpowiedział Jezus: Nie miałbyś żadnej mocy przeciw mnie, gdybyć z wierzchu nie dano. Przetoż który mię tobie wydał, więtszy grzech ma. 12. I odtąd Piłat starał się, aby go puścił. Lecz Żydowie wołali, mówiąc: Jeśli tego wypuścisz, nie jesteś przyjaciel CesarSKI. Każdy bowiem, co się czyni królem, sprzeciwia się Cesarzowi. 13. A Piłat usłyszawszy te mowy, wywiódł przed ratusz Jezusa i siadł na stolicy sądowej na miejscu, które zową Litostrotos, a po żydowsku Gabbata. 14. A był dzień przygotowania Paschy, godzina jakoby szósta, i rzekł Żydom: Oto król wasz! 15. A oni wołali: Strać, strać, ukrzyżuj go! Rzekł im Piłat: Króla waszego ukrzyżuję? Odpowiedzieli nawyższy kapłani: Nie mamy króla, jedno Cesarza. 16. Wtenczas tedy podał go im, żeby był ukrzyżowany. I wzięli Jezusa, i wywiedli. 17. A niosąc krzyż sobie, wyszedł na ono miejsce, które zwano Trupiej głowy, a po Żydowsku Golgota, 18. gdzie go ukrzyżowali, a z nim drugich dwu stąd i zowąd, a w pośrzodku Jezusa. 19. A napisał Piłat i tytuł, i postawił nad krzyżem. A było napisano: JEZUS NAZAREŃSKI KRÓL ŻYDOWSKI. 20. Ten tedy tytuł czytało wiele Żydów, iż blisko miasta było miejsce, gdzie był ukrzyżowany Jezus. A było napisano po Żydowsku, po Grecku i po Łacinie. 21. Mówili tedy Piłatowi nawyższy kapłani Żydowscy: Nie pisz: Król Żydowski, ale iż on powiadał: Jestem król Żydowski. 22. Odpowiedział Piłat: Com napisał, napisałem. 23. Żołnierze tedy, gdy go ukrzyżowali, wzięli szaty jego (i uczynili cztery części, każdemu żołnierzowi część) i suknią. A była suknia nie szyta, od wierzchu całodziana. 24. Mówili tedy jeden do drugiego: Nie krajmy jej, ale rzućmy o nią losy, czyja ma być. Iżby się Pismo wypełniło, mówiące: Podzielili sobie szaty moje, a o suknię moję rzucili los. A żołnierze to uczynili. 25. I stały podle krzyża Jezusowego matka jego i siostra matki jego, Maria Kleofasowa, i Maria Magdalena. 26. Gdy tedy ujrział Jezus matkę i ucznia, którego miłował, stojącego, rzekł matce swojej: Niewiasto, oto syn twój. 27. Potym rzekł uczniowi: Oto matka twoja. I od onej godziny wziął ją uczeń na swą pieczę. 28. Potym, wiedząc Jezus, iż się już wszystko wykonało, aby się wykonało Pismo, rzekł: Pragnę. 29. Było tedy naczynie postawione, octu pełne. A oni gębkę pełną

octu, obłożywszy izopem, podali do ust jego. **30.** Jezus tedy, gdy wziął ocet, rzekł: Wykonało się. A skłoniwszy głowę, ducha oddał. **31.** Żydowie tedy (ponieważ był dzień Przygotowania), aby na szabbat nie zostały ciała na krzyżu (abowiem był wielki on dzień szabbatu), prosili Piłata, aby połamano goleni ich a zjęto je. **32.** Przyszli tedy żołnierze, a pierwszego złamali golenie i drugiego, który z nim był ukrzyżowan. **33.** Lecz przyszedłszy do Jezusa, gdy go ujrzeli już umarłego, nie łamali goleni jego **34.** ale jeden z żołnierzów otworzył włócznią bok jego, a natychmiast wyszła krew i woda. **35.** A który widział, wydał świadectwo i prawdziwe jest świadectwo jego. A on wie, iż prawdę powie, abyście i wy wierzyli. **36.** Abowiem się to zstało, aby się wypełniło Pismo: Kości nie złamiecie z niego. **37.** I zaś drugie Pismo mówi: Ujrzą, kogo przebodli **38.** A potym prosił Piłata Józef z Arymatyjej (przeto iż był uczniem Jezusowym, lecz tajemnym dla bojaźni Żydów), iżby zdjął ciało Jezusowe. I pozwolił Piłat. Przyszedł tedy i zdjął ciało Jezusowe. **39.** Przybył też i Nikodem, który był przyszedł w nocy do Jezusa przedtym, niosąc przyprawę mirry i aloes jakoby sto funtów. **40.** Wzięli tedy ciało Jezusowe i związali je prześcieradły z rzeczami wonnemi, jako jest zwyczaj Żydom grześć. **41.** A na miejscu, gdzie był ukrzyżowan, był ogród, a w ogrodzie grób nowy, w którym jeszcze żaden nie był położony. **42.** Tam tedy, dla Przygotowania Żydowskiego, iż grób był blisko, położyli Jezusa.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.